

การกำหนดและปรับปรุงมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้ง และประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสีย

ส่วนแผนงานและประมวผล กองจัดการคุณภาพน้ำ

ปี 2566 กรมควบคุมมลพิษ (คพ.) โดยกองจัดการคุณภาพน้ำ มีการปรับปรุงมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้ง และประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสีย เพื่อให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับ สภาพการณ์ในปัจจุบัน และกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งเพิ่มเติม ดังนี้

1. ปรับปรุงมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งและประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษ

1.1 ปรับปรุงมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและการกำหนดประเภทฯ โดยมีสาระสำคัญ คือ 1) แบ่งอาคารเป็น 3 ชนิด ได้แก่ อาคารอยู่อาศัย อาคารพาณิชย์ และอาคารสถานพยาบาล 2) ปรับแก้ไข คำนิยามของอาคารแต่ละประเภท 3) ปรับแก้ไขพารามิเตอร์และค่ามาตรฐาน 4) เพิ่มเติมการกำหนดขนาดและ ค่ามาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งของอาคารประเภท ง. และ 5) ปรับรายละเอียดวิธีการวิเคราะห์ ซึ่งได้เสนอ คณะกรรมการควบคุมมลพิษ (กค.คพ.) เห็นชอบแล้ว โดยจะเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (กค.วล.) ต่อไป

1.2 ปรับปรุงมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงและการกำหนดประเภทฯ โดยจะจัดกลุ่มสถานีบริการน้ำมันเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ 1) ให้บริการจำหน่ายน้ำมันเพียงอย่างเดียว และ 2) ให้บริการ จำหน่ายน้ำมันและมีกิจกรรมกำเนิดน้ำเสียอื่นๆ และจะกำหนดค่ามาตรฐานโดยพิจารณาว่าเป็นสถานีบริการน้ำมัน ที่มีอยู่เดิมหรือสถานีบริการน้ำมันใหม่ โดยคณะทำงานปรับปรุงมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษ ประเภทสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงเห็นชอบต่อกรอบการกำหนดประเภทของสถานีบริการน้ำมันแล้ว ขณะนี้อยู่ระหว่าง จัดทำ (ร่าง) มาตรฐานฯ

1.3 ปรับปรุงมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำสัตว์น้ำจืด โดยมี สาระสำคัญ คือ 1) ปรับคำนิยาม 2) ปรับแก้ไขพารามิเตอร์และค่ามาตรฐาน และ 3) ปรับรายละเอียดวิธีการวิเคราะห์ ซึ่งคณะทำงานปรับปรุงมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้เห็นชอบในหลักการ (ร่าง) มาตรฐานฯ แล้ว ขณะนี้อยู่ระหว่างการรับฟังความเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยจะเสนอคณะกรรมการกำหนด มาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางน้ำต่อไป

2. กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษเพิ่มเติม

2.1 โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับอาหารสัตว์ เป็นโรงงานลำดับที่ 15 ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ได้รับการผ่อนผันค่ามาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งในพารามิเตอร์บีโอดีและซีโอดีตามประกาศ กค.คพ. เรื่อง กำหนดประเภทของโรงงานอุตสาหกรรมที่อนุญาตให้ระบายน้ำทิ้งให้มีค่ามาตรฐานแตกต่างจากค่ามาตรฐาน ควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2539) โดยสาระสำคัญของ (ร่าง) มาตรฐานฯ คือ 1) ควบคุมโรงงาน 2 ประเภท ได้แก่ โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับอาหาร สัตว์ในลำดับที่ 15 (1) โรงงานผลิตอาหารสัตว์สำเร็จรูป และลำดับที่ 15 (2) โรงงานผลิตวัตถุดิบสำหรับผลิตอาหารสัตว์ และโรงงานปรับปรุงคุณภาพของเสียรวมในลำดับที่ 101 ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ที่รับน้ำเสียเฉพาะจากโรงงานประกอบ กิจการเกี่ยวกับอาหารสัตว์ และ 2) ควบคุมพารามิเตอร์ 11 พารามิเตอร์ ได้แก่ ความเป็นกรดและด่าง อุณหภูมิ สี

ของแข็งละลายน้ำทั้งหมด ของแข็งแขวนลอยทั้งหมด บีโอดี ซีโอดี น้ำมันและไขมัน คลอรีนอิสระ ไนโตรเจนทั้งหมด และฟอสฟอรัสทั้งหมด ซึ่งได้เสนอคณะกรรมการควบคุมมลพิษ (กค.คพ.) เห็นชอบแล้ว โดยจะเสนอ กค.วล. ต่อไป

2.2 โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับการฆ่าสัตว์ เป็นโรงงานลำดับที่ 4 (1) ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ได้รับการผ่อนผันค่ามาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งในพารามิเตอร์บีโอดีตามประกาศ กค.คพ. เรื่อง กำหนดประเภทของโรงงานอุตสาหกรรมที่อนุญาตให้ระบายน้ำทิ้งให้มีค่ามาตรฐานแตกต่างจากค่ามาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2539) โดยสาระสำคัญของ (ร่าง) มาตรฐานฯ คือ 1) ควบคุมโรงงาน 2 ประเภท ได้แก่ โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับการสัตว์ ซึ่งมีใช้สัตว์น้ำ ในลำดับที่ 4 (1) การฆ่าสัตว์ และโรงงานปรับปรุงคุณภาพของเสียรวมในลำดับที่ 101 ตามกฎหมายว่าด้วย โรงงาน ที่รับน้ำเสียเฉพาะจากโรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับการฆ่าสัตว์ในลำดับที่ 4 (1) และ 2) ควบคุมพารามิเตอร์ 11 พารามิเตอร์ ได้แก่ ความเป็นกรดและด่าง อุณหภูมิ สี ของแข็งละลายน้ำทั้งหมด ของแข็งแขวนลอยทั้งหมด บีโอดี ซีโอดี น้ำมันและไขมัน คลอรีนอิสระ ไนโตรเจนทั้งหมด และฟอสฟอรัสทั้งหมด ซึ่งได้เสนอคณะกรรมการกำหนด มาตรฐานฯ เห็นชอบแล้ว และจะได้นำเสนอ กค.คพ. เพื่อพิจารณาต่อไป

นอกจากนี้ คพ. ยังอยู่ระหว่างศึกษาและรวบรวมข้อมูลเพื่อกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้ง จากท่าเรือและท่าเทียบเรือ และมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากเรือ

การกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งและการกำหนดประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูก ควบคุมการปล่อยน้ำเสีย เป็นมาตรการและกลไกทางกฎหมาย โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษา คุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ในการควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษ ไม่ให้มีการปล่อยน้ำทิ้ง ที่มีความสกปรกเกินมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กำหนดลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ เพื่อรักษาคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำ ให้เป็นไปตามประเภทการใช้ประโยชน์ที่กำหนด

